

Betoging tegen de abortusprocessen, jaren 80

BRONNEN **Het archief van Rein Bellens**

Rik De Coninck, Amsab-ISG

Rein Bellens (°1950) is sinds 1978 als arts en activiste intens betrokken bij de abortushulpverlening. In de loop van de jaren bouwde zij een uitgebreid archief op, dat allerlei facetten van de abortusproblematiek en van de geschiedenis van abortus in België (1978-2005) omvat.

Bellens studeerde geneeskunde aan de Universiteit van Gent. Ze werkte twee jaar (1976-1978) in Portugal, waar ze geconfronteerd werd met de kwalijke gevolgen van clandestien uitgevoerde abortussen.⁽¹⁾ Na haar terugkeer naar Vlaanderen, anno 1978, was ze werkzaam in het Centrum voor Sek-

suele Voorlichting in Gent. Ook daar kreeg ze te maken met schrijnende situaties bij ongewenste zwangerschap en met het zogenaamde 'abortustoerisme' naar Nederland. Op dat ogenblik was abortushulpverlening in België nog illegaal, in Nederland niet.

De toestand van onwettelijkheid belette niet dat in 1980 - onder impuls van de Gentse Dolle Mina's - een abortuscentrum werd opgericht, met name het Kollektief Antikonceptie. Een van de medestichters was Rein Bellens. Samen met dokter Frans van Acoleyen volgde ze in Nederland een opleiding tot abortusarts. Van 1980 tot 1990 werkte een gemotiveerd team van artsen, verpleegsters, psychologen, ... in de illegaliteit. Dit had juridische gevolgen.

In 1983 vond in het Gentse abortuscentrum een huiszoeking plaats. Het medische materiaal en de boekhouding werden in beslag genomen. De zaak leidde tot een monsterproces

met zestig beklagden. Het geding sleepte jarenlang aan en resulteerde uiteindelijk in een vrijspraak voor het hof van beroep in Antwerpen in 1992. Het abortuscentrum kreeg ook af te rekenen met de ultraconservatieve katholieke actiegroep Pro Vita die herhaaldelijk voor de deur kwam postvatten in een poging om de hulpverlening te verhinderen. Al deze ervaringen werden door Rein Bellens opgetekend in *Omtrent abortus. Dagboek van een dokter*, uitgegeven in 1985 bij Epo, onder de schuilnaam Jo Philippe. Intussen werd de strijd voor de legalisering van abortus op het politieke toneel gevoerd. Op 3 april 1990 - na de fameuze 'minikoningskwestie' rond Boudewijn - kreeg abortus in België eindelijk een wettelijk karakter. Enkele maanden later werd de Evaluatiecommissie opgericht, die om de twee jaar aan het parlement verslag moet

uitbrengen. Een financiële regeling voor de abortuscentra liet nog twaalf jaar op zich wachten. Pas in 2002 was de wettelijke financiering een feit.

Het archief van dokter Bellens bevat dossiers over zowat alle thema's die in dit overzicht aan bod kwamen, onder meer over de acties voor legalisering, de acties van Pro Vita, de verschillende wetsvoorstellen, persartikels uit binnen- en buitenland (van 1978 tot 2005) en de totstandkoming van de financiering. Het gaat om 38 beschrijvingen in 21 dozen. Het archief is consulteerbaar mits toestemming van de dienstdoende archivaris.

(1) J. DE GROOTE, *Van 'baas in eigen buik' tot de Riziv-conventie. De geschiedenis van de Gentse abortusbeweging en het Kollektief Antikonceptie 1970-2002*, Universiteit Gent, licentiaatsverhandeling, 2006, p. 33 e.v.